

Belastingkamer

nr. 1771/82.

NS

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,

Eerste Meervoudige Belastingkamer;

1. Het geding.

Ter griffie van het Gerechtshof is op 22 maart 1982 onder nummer 1771/82 ingekomen het beroepschrift van X te Z. Het beroepschrift is gericht tegen de door de inspecteur der directe belastingen te V aan belanghebbende opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1979, waarvan is kennis gegeven bij aanslagbiljet gedagtekend 27 februari 1982.

De inspecteur heeft een verzoogschrift ingediend.

Ter zitting van 26 augustus 1982 zijn partijen gehoord.

Voormelde navorderingsaanslag is aan belanghebbende opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 54.270,--, een nagevorderde belasting van f 9.937,-- en een verhoging van 100% waarvan 75% is kwijtgescholden. In beroep stelt belanghebbende dat zijn belastbaar inkomen te hoog is vastgesteld. De inspecteur heeft geconcludeerd tot handhaving van de navorderingsaanslag.

2. De feiten.

Bij liet opleggen van de navorderingsaanslag is belanghebbendes bij de primitieve aanslag vastgesteld belastbaar inkomen verhoogd met f 20.000,-- wegens winst behaald met de handel in videobanden en f 742,51 meer ontvangen rente. In beroep betwist belanghebbende uitsluitend de verhoging met f 20.000,--. Hij erkent

in 1979 in videobanden te hebben gehandeld en van de daarmee behaalde winst - welke volgens belanghebbende ongeveer f 7.500,-- heeft bedragen - geen melding te hebben gemaakt op het hem uitgereikte en door hem ter inspectie ingediende aangiftebiljet inkomstenbelasting 1979. Van zijn handel in videobanden is door belanghebbende geen administratie bijgehouden.

Belanghebbende beschikte over de spaarbankboekjes door de inspecteur in zijn vertoogschrift op bladzijde 2 onder I, II en III opgesomd. Op één van deze boekjes stortte belanghebbende op 3 augustus 1979 een bedrag van f 20.000,--. Bij het opleggen van de navorderingsaanslag is de inspecteur er van uitgegaan dat dit bedrag winst is behaald met de handel in videobanden in 1979.

Belanghebbende was ook in het onderhavige jaar in dienstbetrekking bij A als plaatskaartenverkoper.

3. Het geschil.

In beroep stelt belanghebbende dat hij met zijn handel in videobanden niet meer dan ongeveer f 7.500,-- winst heeft behaald. De inspecteur stelt dat deze winst in het onderhavige jaar f 20.000,-- heeft belopen.

4. De standpunten van partijen.

Het Hof verwijst te dezen naar de gedingstukken. Partijen hebben ter zitting bij hun standpunten volhard.

Zakelijk weergegeven houdt belanghebbendes standpunt in dat voormelde storting van f 20.000,-- op 3 augustus 1979 afkomstig is uit besparingen van hem en zijn verloofde, die evenals belanghebbende een volledige dienstbetrekking had en met wie hij reeds sedert jaren een gemeenschappelijke huishouding voert.

Nadat belanghebbende ter zitting had gesteld dat voormeld bedrag van f 20.000,-- voor een deel mede afkomstig was uit de verkoopopbrengst van een door hem in 1975 gekochte en in 1979 verkochte etage, heeft de inspecteur dit gemotiveerd weersproken. Belanghebbende heeft daarna niet bij deze stelling volhard.

5. Het oordeel.

Anders dan de inspecteur stelt brengt de omstandigheid dat belanghebbende van de door hem met zijn handel in videobanden gemaakte winst niet de vereiste aangifte heeft gedaan niet met zich dat de bewijslast wordt omgekeerd. De regeling van artikel 29, lid 2, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen geldt niet bij beroep tegen een navorderingsaanslag. De inspecteur zal derhalve hebben aannemelijk te maken dat belanghebbende in 1979 met zijn handel in videobanden een winst van f 20.000,-- heeft behaald.

Naar het oordeel van het Hof is de inspecteur daarin geslaagd. Belanghebbende heeft erkend in 1979 met zijn handel in videobanden winst te hebben gemaakt. Aan het feit dat belanghebbende op 3 augustus 1979 een bedrag van f 20.000,-- op een spaarbankboekje heeft gestort kan het vermoeden worden ontleend dat dit bedrag in dat jaar behaalde winst met deze handel was. Belanghebbende heeft dit vermoeden niet ontzenuwd. Belanghebbendes verklaring immers dat dit bedrag door hem en zijn verloofde was gespaard komt het Hof niet geloofwaardig voor. Uit opnamen van spaarbankboekjes kan het bedrag - naar blijkt uit hetgeen de inspecteur met betrekking tot deze spaarbankboekjes in zijn verzoekschrift als hiervoor weergegeven heeft vermeld - niet afkomstig zijn. Niet aannemelijk is dat belanghebbende, die over meerdere spaarbankboekjes beschikte, door hem en zijn verloofde in de loop der jaren gespaarde gelden thuis zou hebben bewaard, aldus jaarlijks een niet onaanzienlijke rente dervende.

Het beroep dient derhalve te worden verworpen.

6. De beslissing.

Handhaaft de navorderingsaanslag en de na kwijtschelding toegepaste verhoging.

Aldus gedaan in raadkamer van 7 oktober 1982 door Van Slooten, voorzitter, Joosten en Wiegel, leden, in tegenwoordigheid van Polman, substituut-griffier

Polman

van Slooten

AANGETEKEND VERZONDEN

14 OKT. 1982

AAN PARTIJEN.